

ਆਯਤ ਚਾਲੀ ਦਾ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇਤਿਹਾਸ - ਗਿਣਤੀ ਤੇਰਾਂ

ਅੰਕ ਤੇਰਾਂ

Jeff Pippenger

2026-05-28

ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ, ਪਤਰਸ 2026 ਵਿੱਚ ਪਾਨਿਯੂਮ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦੀ ਝੂਠੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਜੋਸਾਇਆ ਲਿਚ ਦੁਆਰਾ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਅਤੇ ਸੈਮੂਅਲ ਸਨੋ ਦੁਆਰਾ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਚਾਣ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ। ਲਿਚ ਦੀ ਸੋਧ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਨੋ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਨੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕੀਤਾ। ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਬਾਹਰੀ ਹਾਏ-ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਇਕੱਠਾ ਸੰਯੋਗ ਬਣਦਾ ਹੈ।

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਤਿਹਰੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਲਾਗੂਆਈ—ਜੋ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵੀ ਹਨ—ਸਮਾਂਤਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਰੱਖਣਗੀਆਂ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਭਰਾ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕਯ ਨੌਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਾਏ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਈ ਸੱਚਾਈਆਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ, ਜਦੋਂ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੈਗਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕਯ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ “ਭੂਚਾਲ” ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੰਭੀਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਉਹੀ “ਭੂਚਾਲ” ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਫ਼ਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਫ਼ਰਾਂਸ—ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਅਨਜ਼ਾਤੀ ਰੋਮ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰਚਨਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦਸ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਭਾਗ ਸੀ—ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।

ਅਤੇ ਉਸੇ ਘੜੀ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਭੂਚਾਲ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਢਹਿ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਭੂਚਾਲ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ ਮਨੁੱਖ ਮਾਰੇ ਗਏ; ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਲੋਕ ਭੈਭੀਤ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 11:13.

ਇਸ ਆਯਤ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਤੀਸਰੇ ਹਾਏ ਦਾ ਇਸਲਾਮ ਆ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜਾ ਹਾਏ ਲੰਘ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਤੀਜਾ ਹਾਏ ਜਲਦੀ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 11:14।

ਅਗੂਆਂ ਨੇ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ “ਤੀਜਾ ਹਾਏ” ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਆਵੇਗਾ, ਪਰ ਜਿਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਜਲਦੀ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਅਰਥ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਅਣਅਪੇਖਿਤ ਤੌਰ ‘ਤੇ’ ਹੈ, ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਹਮਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਤੀਜਾ ਹਾਏ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਅਗੂਆਂ ਨੇ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਇਹ “ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਅਣਅਪੇਖਿਤ ਤੌਰ ‘ਤੇ’” ਹੀ ਵਾਪਰਨਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ 9/11 ‘ਤੇ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਰੰਭ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਭੂਚਾਲ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ “ਭੂਚਾਲ” “ਧਰਤੀ” ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਦਾ ਹਿਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ 9/11 ਆਇਆ, ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਇਹ ਪਛਾਣਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ “ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿਲਾਉਣ” ਲਈ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ। ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਧਰਤੀ ਦਾ ਪਸ਼ੂ ਹਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ “ਵੱਡਾ ਭੂਚਾਲ” ਹੈ।

“ਇਹ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਚੜ੍ਹਦੀਆਂ ਉਹ ਮਹਾਨ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ‘ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਨਾਲ ਕੰਬਾਉਣ ਲਈ ਉੱਠੇਗਾ, ਤਦ ਕਿਹੜੇ ਭਿਆਨਕ

ਦਿਸ਼ ਘਟਣਗੇ! ਫਿਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 18:1-3 ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਪੂਰੇ ਹੋਣਗੇ।” Review and Herald, July 5, 1906.

ਪ੍ਰਭੂ ਉਸ ਵੇਲੇ “ਉੱਠਦਾ” ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਹਾਰਕਾਰੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਤੀਫਨ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਮਾਰ ਕੇ ਘਾਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਮਰੇ ਹੋਇਆਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਜਦੋਂ 9/11 ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਫਿਰ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਰੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਵਿਹਾਰਕਾਰੀ ਕੰਮ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਆ ਤੋਂ ਬਦਲ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਹੋਰ ਭੇੜਾਂ ਵੱਲ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਹਨ।

ਭਰਾ ਡੈਨਿਯਲ ਨੇ ਜੋ ਖੋਜਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਹਾਏ ਦੀਆਂ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ “ਵੱਡੇ ਭੂਚਾਲ” ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਹਾਏ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਅਗਵਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਹਨ।

ਅਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦੂਤ ਨੇ ਤੂਰੀ ਵਜਾਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਤਾਰਾ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ; ਅਤੇ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਵੱਡੀ ਭੱਠੀ ਦੇ ਧੂੰਏਂ ਵਾਂਗ ਧੂੰਆਂ ਉੱਠਿਆ; ਅਤੇ ਖੱਡ ਦੇ ਧੂੰਏਂ ਕਾਰਨ ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਹਨੇਰੇ ਹੋ ਗਏ। ਅਤੇ ਉਸ ਧੂੰਏਂ ਵਿੱਚੋਂ ਟਿੱਡੀਆਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਨਿਕਲ ਆਈਆਂ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਬਿਛੂਆਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਨਾ ਧਰਤੀ ਦੇ ਘਾਹ ਨੂੰ, ਨਾ ਕਿਸੇ ਹਰੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ, ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ; ਪਰ ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 9:1-4।

ਅਗਵਾਨਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਹੀ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਹੰਮਦ ਦਾ ਪਰਿਚਯ ਕਰਵਾਇਆ—ਜੋ 570 ਵਿੱਚ ਜਨਮਿਆ, 606 ਵਿੱਚ ਕਬੀਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਕੀਤਾ, 610 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, 622 ਵਿੱਚ ਮਦੀਨਾ ਵੱਲ ਹਿਜਰਤ ਕੀਤੀ, 624 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜੰਗੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 632 ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਿਆ। “ਅਥਾਹ ਖੱਡ” ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੁਹੰਮਦ ਨੇ ਅਰਬ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾਲ ਰੇਗਿਸਤਾਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੁਹੰਮਦ 606 ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਰਾਜਾ ਬਣਿਆ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਗਿਆ, “ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ,” ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਬੀਲਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਬਾਰੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਸਨ ਕਿ ਕਾਬਾ ਦੇ “ਕਾਲੇ ਪੱਥਰ” ਨੂੰ ਮੁੜ ਉਸ ਦੇ ਨੀਂਹੀ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕਿਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਕਾਬਾ ਇੱਕ ਘਣ-ਆਕਾਰ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਹੈ (ਇਸ ਲਈ ਨਾਮ “ਕਾਬਾ,” ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥੀ ਵਿੱਚ ਅਰਬ “ਘਣ” ਹੈ) ਜੋ ਸਾਊਦੀ ਅਰਬ ਦੇ ਮੱਕਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਮਹਾਨ ਮਸਜਿਦ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਲਗਭਗ 43 ਫੁੱਟ ਉੱਚੀ, ਗਿਆਰਾਂ ਫੁੱਟ ਚੌੜੀ ਅਤੇ 10 ਫੁੱਟ ਲੰਮੀ ਹੈ, ਜੋ ਗ੍ਰੈਨਾਈਟ ਅਤੇ ਸੰਗਮਰਮਰ ਨਾਲ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕਾਲੇ ਰੇਸ਼ਮ ਅਤੇ ਰੂਈ ਦਾ ਕੱਪੜਾ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਾਬਾ ਮੁਹੰਮਦ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮੀ ਪਰੰਪਰਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਬਰਾਹਾਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਇਸਮਾਏਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ (ਅੱਲਾਹ) ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਘਰ ਵਜੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਦੀਆਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਰਬ ਕਬੀਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਧਾਮ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।

ਕਾਬਾ ਇਸਲਾਮੀ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਕੇਂਦਰ ਹੈ—ਇੱਕ ਸਾਦਾ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਮਾਰਤ, ਜੋ ਇਕਈਸ਼ਵਰਵਾਦ, ਏਕਤਾ, ਅਤੇ ਇਬਰਾਹੀਮੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਘਰ” ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ, ਸਗੋਂ ਉਪਾਸਨਾ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਕੇਂਦਰ-ਬਿੰਦੂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਜਦੋਂ ਕਾਬਾ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਕਰਮ ਹੀ ਉਹ ਥਾਂ ਹਨ ਜਿੱਥੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ।

ਅਚਾਨਕ ਆਈ ਬਾੜ ਨੇ ਕਾਬਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ, ਅਤੇ ਕੁਰੈਸ਼ ਕਬੀਲੇ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਮੁੜ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਕਾਲਾ ਪੱਥਰ (ਹਜਰ ਅਲ-ਅਸਵਦ) ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖ਼ਾਨਦਾਨ

ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਝਗੜੇ ਕਿ ਇਹ ਸਨਮਾਨ ਕਿਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਕਿ ਜੇ ਅਗਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹੀ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰੇਗਾ। ਮੁਹੰਮਦ ਅੰਦਰ ਆਏ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬੁੱਧਿਮਾਨੀ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ: ਉਸ ਨੇ ਕਾਲਾ ਪੱਥਰ ਇੱਕ ਕਪੜੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਹਰ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਇਕੱਠੇ ਢੇਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਖੁਦ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੱਕਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਅਤੇ ਅਲ-ਅਮੀਨ ("ਭਰੋਸੇਯੋਗ") ਦਾ ਖ਼ਿਤਾਬ ਦਿਵਾਇਆ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮਾਂ-ਰੇਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮੁੱਖ ਪੂਰਵ-ਨਬੂਵਤੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। "ਕਾਲਾ ਪੱਥਰ" ਉਹ ਨੀਹ ਦਾ ਪੱਥਰ ਸੀ ਜੋ ਮੁਹੰਮਦ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਉੱਤੇ ਨਬੂਵਤੀ ਰਾਜਾ ਹੈ। ਕਾਲਾ ਨੀਹ-ਪੱਥਰ ਮਸੀਹ (ਸੱਚੇ ਨੀਹ-ਪੱਥਰ) ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਨਕਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਰਤੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਕਾਬਾ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਵੀ ਮੁਹੰਮਦ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਦੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਹੁਦੈਬਿਯਾਹ ਦੀ ਸੰਧੀ ਨੂੰ ਕੁਰੈਸ਼ ਵੱਲੋਂ ਤੋੜੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਹੰਮਦ ਤਕਰੀਬਨ 10,000 ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਫੌਜ ਨਾਲ ਮੱਕਾ ਵੱਲ ਕੂਚ ਕਰ ਗਿਆ। ਸ਼ਹਿਰ ਨੇ ਬਹੁਤ ਥੋੜੀ ਲੜਾਈ ਨਾਲ ਆਤਮਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਮੁਹੰਮਦ ਕਾਬਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੌਜੂਦ 360 ਮੁਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ (ਅੱਲਾਹ) ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਲਈ ਮੁੜ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਰਾਜੇ ਮੁਹੰਮਦ ਨੇ ਨੀਹ ਦਾ ਪੱਥਰ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਮੁਰਤੀਪੂਜਾ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਵਿਚੋਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਇੱਕ ਜਾਲੀ ਮਸੀਹ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ, ਅਜਗਰ, ਸਰਵੇਚ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਚੇਸ਼ਟਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਣ ਲਈ।

ਹੇ ਲੂਸੀਫ਼ਰ, ਸਵੇਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਤੂੰ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ! ਤੂੰ, ਜੋ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਬਲ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਿਵੇਂ ਕੱਟ ਕੇ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ! ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਕਾਸ਼ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਤਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਚਾ ਕਰਾਂਗਾ; ਮੈਂ ਉੱਤਰ ਦੇ ਪਾਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭਾ ਦੇ ਪਰਬਤ ਉੱਤੇ ਵੀ ਬੈਠਾਂਗਾ; ਮੈਂ ਬੱਦਲਾਂ ਦੀਆਂ ਉੱਚਾਈਆਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਾਂਗਾ; ਮੈਂ ਸਰਬੱਚ ਵਰਗਾ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਤਦ ਵੀ ਤੂੰ ਪਾਤਾਲ ਵਿੱਚ, ਖੱਡ ਦੇ ਪਾਸਿਆਂ ਤੱਕ, ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਂਗਾ। ਯਸਾਯਾਹ 14:12-15.

ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਦਾ ਅਜਗਰ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਭਰਿਆ, ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕਤਾ ਦਾ ਦਰਿੰਦਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦਾ ਘਾਤਕ ਘਾਵ ਚੰਗਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜਿਸ ਦਰਿੰਦੇ ਨੂੰ ਤੂੰ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਨਾਸ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਜਗਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਤੋਂ ਹੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਨਹੀਂ ਗਏ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਗੇ ਜੋ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਦ ਵੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 17:8.

ਕੈਥੋਲਿਕਤਾਵਾਦ ਦਾ ਦਰਿੰਦਾ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਤਿਹਰਾ ਸੰਘ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਿੰਹਾਸਨ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ, ਕੈਥੋਲਿਕਤਾਵਾਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਯਥਾਰਥ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ।

ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧੋਖਾ ਨਾ ਦੇਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਪਾਪ ਦਾ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਨਾਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ; ਜੇ ਹਰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਆਪ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਾਂਗ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ। 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:3, 4.

ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ, ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਦੀ ਪਸ਼ੂ-ਸੱਤਾ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ; ਦੇਵੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੇਹਾਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਨਾਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਈਬਲੀ ਗਵਾਹੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਗਰ ਨੂੰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਸ਼ੂ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਅਰਥਾਤ ਅੰਤਿਮ ਨਾਸ।

“ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਬਗਾਵਤ ਦੀ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਦਾ ਦ੍ਰਿੜ ਨਿਸ਼ਚਯ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੰਤਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ।”
Testimonies, volume 9, 230.

“ਰੋਮ ਦੇ ਪੋਪ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਓਹੀ ਕੰਮ ਇੱਥੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਹੀ ਇੱਕ ਸੋਧ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਭੁੱਲ ਕਰਨਯੋਗ ਹੈ। ਪੋਪ ਵੀ ਇਹੀ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਭ੍ਰੰਤਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਢਾਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਯੋਗ ਸਮਝਦਿਆਂ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀਆਂ ਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਆਗਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਦਾ ਭਰਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਇਹ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਅਪਮਾਨ ਹੈ!” Signs of the Times, November 19, 1894.

ਇਸਲਾਮ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਸੱਤਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਮੁਹੰਮਦ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਦ ਹੀ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਜਦੋਂ ਮੁਹੰਮਦ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੁੰਜੀ ਘੁਮਾਈ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਖੱਡ ਖੋਲੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ “ਹੁੰਆ” ਨਿਕਲਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਹਵਾ ਨੂੰ ਹਨੇਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਗਵਾਂ ਨੇ ਠੀਕ ਹੀ ਪਛਾਣਿਆ ਕਿ ਉਹ “ਕੁੰਜੀ” ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਖੱਡ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਨੀਨਵੇਹ ਦੀ ਲੜਾਈ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਤਿੰਨਹਰੀ ਲਾਗੂਅਤ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪਾਇਨੀਅਰ ਸਮਝ ਦੇ ਆਧਾਰ ‘ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਨੌਂ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਆਯਤਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਆਯਤਾਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ, ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਹਾਏ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਸ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਹਨ, ਜੋ ਮਹਾਨ ਭੂਚਾਲ ਵੇਲੇ “ਜਲਦੀ” ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੀਨਵੇਹ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪੀਤਰ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਉੱਤੇ ਅੱਗ ਦੇ ਗੋਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਝੂਠੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਉੱਤੇ ਅੱਗ ਦੇ ਗੋਲਿਆਂ ਸੰਬੰਧੀ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸਹੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ “ਮੁਹਰਤੀਪੁਜਾ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਪਿਤ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਨਾਸ” ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੀਆਂ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਗੋਦਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਦੌਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਛੋਟੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਪੁਕਾਰ-ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਵੀ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਸਲਾਮ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਅਣਅਪੇਕਿਤ ਹਮਲੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੌਰ ਮਹਾਨ ਭੂਚਾਲ ਵੇਲੇ ਇਸਲਾਮ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਅਣਅਪੇਕਿਤ ਹਮਲੇ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਦੌਰ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ 9/11 ਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਅਣਅਪੇਕਿਤ ਹਮਲੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਤਦ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਬਿਲਆਮ ਅਤੇ ਗਾਧੀ ਦੀ ਲਾਈਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਜਿੱਥੇ ਤਿੰਨ ਘਾਤ ਹਨ ਜੋ ਸੰਡੇ ਲਾਅ ਉੱਤੇ ਜਾ ਕੇ ਪਰਿਣਤੀ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਦੂਜੇ ਅਚਾਨਕ ਹਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ 7 ਅਕਤੂਬਰ, 2023 ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੇ ਅੱਗ ਦੇ ਗੋਲਿਆਂ ਉੱਤੇ। ਸਭ ਲਾਈਨਾਂ ਇੱਕੋ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦਾ ਮੁਹਰ-ਖੁਲ੍ਹਣਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ-ਬਰਸ਼ ਮਨੁੱਖ ਵੱਲੋਂ ਵਿਖਰੇ ਹੋਏ ਜਵਾਹਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਦੂਕ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ।

ਯਹੂਦਾ ਦਾ ਸਿੰਘ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੇ ਪਤਰਸ ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ 11 ਦੀ ਆਇਤ 40 ਦੇ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ 11 ਤੋਂ 15 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਉਸ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਫੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਅਤੇ ਪੈਨੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਆਇਤ 16 ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਕਟੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪੈਨੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਐਕਟੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਨਾਲ ਜੁੜਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨੀਨੇਵੇ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵੀ ਦੁਹਰਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮੁਹੰਮਦ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ "ਕੁੰਜੀ," ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਕੇਵਲ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਨੀਨੇਵੇ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਜੇ ਦਾ ਨਾਮ "ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਬੱਦੋਨ ਹੈ," ਅਤੇ "ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਅਪੋਲਿਓਨ ਹੈ।" ਯੂਨਾਨੀ ਅਤੇ ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਅਬੱਦੋਨ ਦਾ ਅਰਥ "ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਸਥਾਨ" ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੋਲਿਓਨ ਦਾ ਅਰਥ "ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ" ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਰਾਜਾ ਮੁਹੰਮਦ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ "ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਦਾ ਦੂਤ" ਵੀ ਹੈ, ਜੋ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਪੇਪ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਮੁਹੰਮਦ ਵੀ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਦੇ ਦੂਤ, ਅਰਥਾਤ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ ਹੈ।

ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਤਿਹਰਾ ਸੰਘ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਥੋਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ 1798 ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਘਾਤਕ ਘਾਅ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨੇਰੇ ਯੁੱਗਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਭਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਘਾਤਕ ਘਾਅ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਨੇਰੇ ਯੁੱਗਾਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਕਾਲ ਆ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਮਹਾਨ ਭੂਚਾਲ ਵੇਲੇ, ਜੋ ਕਿ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਇਸਲਾਮ ਕੁੰਜੀ ਮੋੜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭੱਠੀ ਵਰਗਾ ਧੂੰਆਂ ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਹਨੇਰਾ ਮੁੜ ਪਰਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਨੀਨੇਵੇ ਦੀ ਲੜਾਈ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਦੁਹਰਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹੀ ਉਹ ਕੁੰਜੀ ਹੈ ਜੋ ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਕਾਲ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਦੇ ਬਾਅਦ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨਾਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ "ਸਰਗਰਮ ਨਿਰੰਕੁਸ਼ਤਾ" ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਭੁਤਾ ਨਾਲ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਉਹ ਧੂੰਆਂ ਜੋ ਨੀਨੇਵੇ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹਨੇਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸੜਦੀ ਭੱਠੀ ਵਰਗਾ ਹੈ। "ਸੜਦੀ ਭੱਠੀ" ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅਬਰਾਹਮ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਇੱਕ ਤੱਤ ਸੀ।

ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੰਧਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਵੇਖੋ, ਧੂੰਆਂ ਛੱਡਦੀ ਇੱਕ ਭੱਠੀ ਅਤੇ ਜਲਦਾ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਦੀਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਟੁਕੜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਲੰਘਿਆ। ਉਤਪੱਤੀ 15:17.

ਧੂੰਏਂ ਕਰਦੀ ਭੱਠੀ, ਜੋ ਅਬਰਾਮ ਦੀਆਂ ਵਾਚਾ-ਬਲੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਲੰਘੀ, ਨੇ ਆਯਤ ਤੇਰਾਂ ਦੇ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਮਿਸਰ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅਬਰਾਮ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਜਾਣ ਲੈ ਕਿ ਤੇਰੀ ਸੰਤਾਨ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਰਦੇਸੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਕਰਨਗੇ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਸੌ ਸਾਲ ਤਕ ਦੁੱਖ ਦੇਣਗੇ। ਉਤਪੱਤੀ 15:13.

"ਬਲਦੀ ਭੱਠੀ," ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਤੀਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਨਬੂਕਦਨੇਜ਼ਰ ਦੀ ਭੱਠੀ, ਬੰਧਨ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਦਰਕ, ਮੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅਬੇਦਨੇਗੋ ਦੀ ਹਾਲਤ ਸੀ।

"ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਆਪਣੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੱਖ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਤਾਰੇ ਨਾ ਜਲਦੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਦੇਰੀ, ਤਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਘਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਵਿਲੰਬ। ਘਨੇ ਅੰਧਕਾਰ ਅਤੇ ਧੂੰਏਂ ਵਾਲੀ ਭੱਠੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਅਬਰਾਹਮ ਉੱਤੇ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਦੇਸੀ ਵਸੇਬੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਚਾਰ ਸੌ ਸਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। "ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ," ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਵੱਡੀ ਦੌਲਤ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਗੇ।" ਉਤਪੱਤੀ 15:14।" ਯੁਗਾਂ ਦੀ ਅਭਿਲਾਸ਼ਾ, 33.

ਪਰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋਹੇ ਦੀ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚੋਂ, ਅਰਥਾਤ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚੋਂ, ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਲਈ ਵਿਰਾਸਤ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਹੋ। ਵਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 4:20.

ਜਦੋਂ ਨੀਨਵੇਹ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਘੁਮਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਧੁੰਮਾਂ ਜੋ ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਨੂੰ ਅੰਧਕਾਰਮਈ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਉਤਪੀੜਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅੰਧਕਾਰ ਯੁੱਗਾਂ ਦਾ ਉਤਪੀੜਨ ਫਿਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਗਵਾਂ ਨੇ ਠੀਕ ਹੀ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨੀਨਵੇਹ ਦੀ ਲੜਾਈ ਉਹ “ਕੁੰਜੀ” ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ 627 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਹਾਏ ਵਜੋਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ। ਇਹ ਲੜਾਈ ਰੋਮ ਅਤੇ ਫ਼ਾਰਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਰੋਮ ਦੀ ਜਿੱਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਜਿੱਤ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ Pyrrhic victory ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ—ਇੱਕ ਐਸੀ ਜਿੱਤ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਹੀ ਹਾਨਿਕਾਰਕ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਾਕ-ਪ੍ਰਯੋਗ Epirus ਦੇ ਰਾਜਾ Pyrrhus ਦੀ ਇੱਕ ਜਿੱਤ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੇ ਲੜਾਈਆਂ (280 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ Heraclea ਅਤੇ 279 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ Asculum) ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੇ ਰੋਮੀ ਫ਼ੌਜ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਸੈਨਿਕ ਟੁਕੜੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹਿੱਸਾ ਗਵਾ ਬੈਠਿਆ। ਕਥਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, “ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਿੱਤ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ।”

ਨਿਨਵੇਹ ਦੀ ਲੜਾਈ ਰੋਮ ਲਈ ਇੱਕ ਰਣਨੀਤਿਕ ਜਿੱਤ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ ਤਾਂ ਨਾ ਰੋਮ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਫ਼ਾਰਸ ਕੋਲ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਹਮਲੇ ਦਾ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰਹੀ। ਨਿਨਵੇਹ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੀ ਆਧੁਨਿਕ ਪੁਰਤੀ ਵਿੱਚ ਫ਼ਾਰਸ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੋਮ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ। ਮਾਦੀ-ਫ਼ਾਰਸ ਇੱਕ ਦੋ-ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਦੋ-ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਸਿੰਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤ ਬਣ ਚੁੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਬਣਤਰ ਦਾ ਅਰਥ ਦੋਹਾਂ ਸਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਵਿੱਚ ਜੋੜ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਅੱਠ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਿੰਗ ਹਨ ਜੋ ਮਾਦੀ-ਫ਼ਾਰਸੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫ਼ਾਰਸੀ ਸਿੰਗ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰਿਆ ਸੀ।

ਤਦ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਪਰ ਉਠਾਈਆਂ ਅਤੇ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਦੇਖੇ, ਦਰਿਆ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਮੋਡਾ ਖੜਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਦੋ ਸਿੰਗ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਸਿੰਗ ਉੱਚੇ ਸਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਉੱਚਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਵੱਧ ਉੱਚਾ ਸੀ ਉਹ ਪਿੱਛੋਂ ਨਿਕਲਿਆ। ਦਾਨੀਏਲ 8:3.

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਗਣਤੰਤਰਵਾਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਦੋ ਸਿੰਗ ਇੱਕ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਮਿਲ ਕੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਬਣਤਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਛਾਪ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਫ਼ਾਰਸ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ। ਫ਼ਾਰਸ ਨੂੰ ਨੀਨਵੇਹ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਨੇ ਹਰਾਇਆ ਸੀ। ਰੋਮ ਨੇ ਫ਼ਾਰਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਹਰਾਇਆ, ਇਹ ਇਤਿਹਾਸਕ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੋਮੀ ਸਮਰਾਟ ਹੇਰਾਕਲਿਯਸ ਦੀਆਂ ਸੈਨਿਕ ਚਾਲਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।

ਸਧਾਰਣ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਹਰੈਕਲੀਅਸ ਨੇ ਸਿੱਧੇ-ਸਾਧੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਮਲੇ ਦੀ ਬਜਾਇ ਇੱਕ ਅਚਾਨਕ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਅਚਾਨਕਪਣ ਨੂੰ ਸਫਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਲੇਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਚਾਨਕਪਣ ਵਿੱਚ ਸਰਦੀ ਦੇ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉਸ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸਧਾਰਣ ਗੱਲ ਸੀ; ਪਰ ਗੱਲ ਇੱਥੇ ਹੀ ਖ਼ਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਹਰੈਕਲੀਅਸ ਨੇ ਸਤੰਬਰ 627 ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਵੱਲੋਂ (ਆਰਮੀਨੀਆਈ ਉੱਚਭੂਮੀਆਂ ਤੋਂ) ਆਪਣਾ ਆਕਰਮਣ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਦੱਖਣ ਵੱਲ ਸਿੱਧਾ ਫ਼ਾਰਸੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਕਟੇਸੀਫ਼ੋਨ ਦੀ ਓਰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦ ਕੀਤੇ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸਰਹੱਦੀ ਇਲਾਕਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੱਖਣ-ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਵਧਿਆ (ਲਗਭਗ ਆਧੁਨਿਕ ਤੁਰਕੀ-ਈਰਾਨ ਸਰਹੱਦ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ)। ਫਿਰ ਉਹ ਦੱਖਣ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ 1 ਦਸੰਬਰ, 627 ਨੂੰ ਗ੍ਰੇਟ ਜ਼ਾਬ ਦਰਿਆ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਸੈਨਾ ਟਾਈਗ੍ਰਿਸ ਦਰਿਆ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਕਿਨਾਰੇ ਉੱਤੇ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਨੀਨਵੇਹ ਦੇ ਖੰਡਰਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਨੀਨਵੇਹ ਪਠਾਰ ਉੱਤੇ ਆ ਟਿਕੀ। ਇਹ ਗਤੀਵਿਧੀ ਫ਼ਾਰਸੀ ਫ਼ੌਜਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੱਖਣ ਤੋਂ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਸੀ—ਬਿਲਕੁਲ ਉਸ ਦੇ ਉਲਟ ਜਿਸ ਦੀ ਫ਼ਾਰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ। ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਕਟੇਸੀਫ਼ੋਨ ਵੱਲ ਦੱਖਣ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਦਬਾਅ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ। ਇਸ ਨੇ ਫ਼ਾਰਸੀ ਸੈਨਾਪਤੀ ਰਹਜ਼ਾਧ ਨੂੰ ਅਣਤਿਆਰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰੈਕਲੀਅਸ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਨਨੁਕੂਲ ਭੂਮੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ

ਨੀਨਵੇਹ ਦੇ ਨੇੜੇ ਮੈਦਾਨੀ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਯੁੱਧਭੂਮੀ ਚੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਯੁੱਧ-ਚਾਲ ਨੇ ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ ਫ਼ਾਰਸੀ ਫ਼ੌਜਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫਸ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਅਤੇ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਰੱਖਿਆ। ਯੁੱਧ ਦੇ ਦਿਨ ਦੀ ਪੁੰਦ ਅਤੇ ਅਸਲ ਲੜਾਈ ਦੌਰਾਨ ਝੂਠੇ ਪਿਛੇਹਟ ਦੇ ਹਥਕੰਡੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਅਚਾਨਕਪਣ ਦੀਆਂ ਕਈ ਪਰਤਾਂ ਸਨ। ਸਰਦੀ ਦੇ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਹ ਸਾਹਸੀ ਆਕਰਮਣ ਅਤੇ ਫ਼ਾਰਸੀ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਭਾਗ ਤੱਕ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇਹ ਘੇਰਾਬੰਦੀ-ਮਾਰਗ ਹਰੈਕਲੀਅਸ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਸੈਨਿਕ ਉਪਲਬਧੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਫ਼ਾਰਸੀਆਂ ਦੇ ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਚੱਕਨਾਚੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲੰਮੇ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਆਖ਼ਿਰਕਾਰ ਹੋਈ ਰੋਮੀ ਜਿੱਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ।

“ਨਿਨਵੇਹ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਭੇਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਭਿਆਨਕ ਤੌਰ ਤੇ ਲੜੀ ਗਈ, ਅਠਾਈ ਝੰਡੇ—ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੇ ਟੁੱਟ ਜਾਂ ਫਟ ਸਕਦੇ ਸਨ—ਫ਼ਾਰਸੀਆਂ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੈਨਾ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜੇਤੂਆਂ (ਰੋਮੀਆਂ) ਨੇ ਆਪਣੀ ਹੀ ਹਾਨੀ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਾਤ ਗੁਜ਼ਾਰੀ। ਅਸੀਰੀਆ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਮਹਲ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਰੋਮੀਆਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਏ।”

“ਰੋਮੀ ਸਮਰਾਟ ਉਹਨਾਂ ਜਿੱਤਾਂ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਸਾਧਨਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਅਰਬ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਏ ਸਰਾਸੀਨਾਂ ਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਜਥਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਉਸੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਉੱਠਣ ਵਾਲੀਆਂ ਟਿੱਡੀਆਂ ਵਰਗੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਅੰਧਕਾਰਮਈ ਅਤੇ ਭ੍ਰਮਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਹੰਮਦੀ ਮਤ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਲਦੀ ਹੀ ਫ਼ਾਰਸੀ ਅਤੇ ਰੋਮੀ ਦੇਹਾਂ ਸਮਰਾਜਾਂ ਉੱਤੇ ਛਾ ਗਏ।”

“ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੂਰੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਿੰਨੀ ਕਿ ਗਿਬਨ ਦੇ ਉਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਥੋਂ ਪੁਰਵੇਕਤ ਉਧਰਣ ਲਏ ਗਏ ਹਨ। ‘ਭਾਵੇਂ ਹੇਰਾਕਲੀਅਸ ਦੇ ਝੰਡੇ ਹੇਠ ਇੱਕ ਜੇਤੂ ਸੈਨਾ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਅਸਵਭਾਵਿਕ ਯਤਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮਾਨੋ ਖਤਮ ਹੀ ਕਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਸਮਰਾਟ ਕੌਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ ਜਾਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਮਨਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਦ ਸੀਰੀਆ ਦੀਆਂ ਸਰਹੱਦਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਅਗਿਆਤ ਨਗਰ ਸਰਾਸੇਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲੁੱਟਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਕੁਝ ਦਲਾਂ ਨੂੰ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ,—ਇੱਕ ਆਮ ਅਤੇ ਤੁੱਛ ਘਟਨਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮਹਾਨ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਭੂਮਿਕਾ ਨਾ ਹੁੰਦੀ। ਇਹ ਲੁਟੇਰੇ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਪ੍ਰੇਰੀ ਸਨ; ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਉੱਨਮੱਤ ਪਰਾਕ੍ਰਮ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਉਭਰ ਆਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦੇ ਆਖ਼ਰੀ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਹੇਰਾਕਲੀਅਸ ਨੇ ਅਰਬਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਉਹੀ ਸੂਬੇ ਗਵਾ ਦਿੱਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਫ਼ਾਰਸੀਆਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਇਆ ਸੀ।’

“‘ਧੋਖੇ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਆਤਮਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਅਕਾਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਕੁੰਜੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੁੰਜੀ ਖੋਸਰੋਸ ਦਾ ਪਤਨ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੱਕਾ ਦੇ ਇੱਕ ਅਗਿਆਤ ਨਾਗਰਿਕ ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਨੂੰ ਤਿਰਸਕਾਰ ਨਾਲ ਫਾੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ‘ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪ੍ਰਕਾਸ਼’ ਵਿੱਚੋਂ ਡਿੱਗ ਕੇ ‘ਅੰਧਕਾਰ ਦੇ ਮੀਨਾਰ’ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੱਖ ਝਾਤ ਨਹੀਂ ਮਾਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਖੋਸਰੋਸ ਦਾ ਨਾਮ ਅਚਾਨਕ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਿਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਹਿਲਾਲ ਐਸਾ ਦਿਸਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਤਾਰੇ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਉਦਯ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਖੋਸਰੋਸ, ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਹਾਰ ਅਤੇ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਨਾਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਲ 628 ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਸਾਲ 629 ‘ਅਰਬ ਦੀ ਜਿੱਤ,’ ਅਤੇ ‘ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਹੰਮਦੀਅਨਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਜੰਗ’ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹੈ। ‘ਅਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦੂਤ ਨੇ ਤੂਰੀ ਵਜਾਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਤਾਰੇ ਨੂੰ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗਦਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ।’ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦੀ ਤਾਕਤ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੂਰਬ ਦਾ ਮਹਾਨ ਰਾਜਾ ਆਪਣੇ ਅੰਧਕਾਰ ਦੇ ਮੀਨਾਰ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤ ਪਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੀਰੀਆ ਦੀਆਂ ਸਰਹੱਦਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਅਗਿਆਤ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਲੁੱਟ ‘ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ’ ਸੀ। ‘ਉਹ ਲੁਟੇਰੇ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਰਸੂਲ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮੱਤੀ ਵੀਰਤਾ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਉਭਰੀ ਸੀ।’” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 495–497.

ਨਿਨਵੇਹ ਦੀ ਲੜਾਈ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਵੱਲੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਪਾਇਰਿਕ ਜਿੱਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਰੋਮ ਉੱਤੇ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਨਿਆਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਖੁਸਰੋ ਫ਼ਾਰਸੀ ਸਮਰਾਜ ਦਾ ਮੁਖੀਆ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਪਤਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਫ਼ਾਰਸ ਉਹ ਕੁੰਜੀ ਹੈ ਜੋ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਪਤਨ ਸਮੇਂ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਨੀਏਲ 11 ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ 16, 31 ਅਤੇ 41 ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13:11 ਦੀ ਵੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਆਯਤਾਂ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਪਾਇਨੀਅਰ ਸਟੀਫਨ ਹੈਸਕਲ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ:

“ਅਰਬੀਆਂ, ਜਾਂ ਸਰਾਸੀਨਾਂ ਨੇ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਮਾਰੂਥਲ ਦੇ ਇਹ ਆਜ਼ਾਦ ਮਨੁੱਖ ਲਗਭਗ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਉਲੇਖ ਦੇ ਹੀ ਲੰਘ ਗਏ ਸਨ। ਮੁਹੰਮਦੀਆਂ ਨੇ ਵਿਖਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਜਾਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਜੇਤੂਆਂ ਵਜੋਂ ਅੱਗੇ ਭੇਜਿਆ। ਸਰਾਸੀਨਾਂ ਦੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਤੇਜ਼ ਉੱਨਤੀ ਦਾ ਕਾਰਣ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਰੋਮੀਆਂ ਅਤੇ ਖੁਸਰੋਸ, ਜੋ ਆਧੁਨਿਕ ਫ਼ਾਰਸੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦਾ ਮੁਖੀ ਸੀ, ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪਤਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਿਆ। ਆਧੁਨਿਕ ਫ਼ਾਰਸ ਇੱਕ ਰੋਬੂ ਕੰਧ ਵਾਂਗ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਮੁਹੰਮਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਡਿੱਗ ਪਈ, ਤਾਂ ਉਹ ਰੋਕ ਹਟ ਗਈ, ਅਥਾਹ ਖਾਹ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਈ, ਅਤੇ ਸਰਾਸੀਨਾਂ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਹੜ੍ਹ ਵਾਂਗ ਢੱਕ ਲਿਆ। ਜਦੋਂ ‘ਅਥਾਹ ਖਾਹ ਖੁੱਲ੍ਹੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਧੂੰਆਂ ਉੱਠਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਸੁਰਜ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਓਹਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।’ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰੂਪਕ ਹੈ, ਜੋ ਮੁਹੰਮਦੀਆਂ ਦੇ ਉਸ ਅੰਧਕਾਰਮਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮੁਖ ਉੱਤੇ ਫੈਲ ਗਈ।” Stephen Haskell, *The Story of the Seer of Patmos*, 164, 165.

ਰੋਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰੁਕਾਵਟੀ ਕੰਧ ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਛੋੜੇ ਦੀ ਉਹ ਕੰਧ ਹੈ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਹਟਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨੀਨੇਵੇਹ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਪਰਸਿਆ ਉੱਤੇ ਰੋਮ ਦੀ ਪਾਇਰਿਕ ਜਿੱਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਧਰ ਵੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨੀਨੇਵੇਹ ਦੀ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਲੜਾਈ ਵੀ ਸੀ, ਜੋ ਅਲਫਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ 627 ਦੀ ਲੜਾਈ ਓਮੇਗਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਲੜਾਈ 612 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਲੜਾਈਆਂ ਲਗਭਗ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਫ਼ਰਕ ਨਾਲ ਹੋਈਆਂ। ਉਸ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਅੱਸੂਰ ਇੱਕ ਤਿਹਰੀ ਸੰਘ ਦੁਆਰਾ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਅੱਸੀਰੀ ਸਮਰਾਜ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ।

ਏ. ਟੀ. ਜੋਨਜ਼ ਨੀਨੇਵੇ ਦੀ ਅਲਫਾ ਲੜਾਈ ਬਾਰੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦੇ ਹਨ:

“ਅੱਸੂਰ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਬਦ ਤੋਂ ਬਦਤਰ ਹੁੰਦੇ ਗਏ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 612 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਤਿੰਨ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵੱਲੋਂ ਫਿਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹਾਨ ਬਗ਼ਾਵਤ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਇਸ ਵਾਰ ਨਬੋਪੋਲੱਸਰ ਨੇ ਆਪ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਬਗ਼ਾਵਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਫਲ ਹੋਈ: ਨੀਨੇਵੇਹ ਨੂੰ ਖੰਡਰਾਂ ਦਾ ਢੇਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਅੱਸੂਰੀ ਸਾਮਰਾਜ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵੱਡੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ,—ਮੀਦੀਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉੱਤਰ-ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਦੂਰਲਾ ਉੱਤਰ ਸੀ; ਬਾਬਲ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਏਲਾਮ ਅਤੇ ਫ਼ਰਾਤ ਤੇ ਦਜਲਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਦਾਨ ਅਤੇ ਘਾਟੀਆਂ ਸਨ; ਅਤੇ ਮਿਸਰ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫ਼ਰਾਤ ਦੇ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਦਾ ਸਾਰਾ ਦੇਸ਼ ਸੀ। ਬਾਬਲ ਅਤੇ ਮੀਦੀਆ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਗਠਜੋੜ ਦੀ ਮੋਹਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੀਦੀਆ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਧੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਨਬੋਪੋਲੱਸਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨਬੂਕਦਨੋੱਸਰ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅੱਸੂਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਗਠਜੋੜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੀ ਮਿਸਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਫਿਰਾਓਨ-ਨੇਖੋ ਅੱਸੂਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨਾਲ ਯੂਫ਼੍ਰੇਟਿਸ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਕਰਕੇਮੀਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਨ ਲਈ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਜਦੋਂ ਯਹੂਦਾਹ ਦਾ ਰਾਜਾ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਨ ਲਈ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਮਰਿੱਧੇ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਫਿਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰਾ ਪੱਛਮੀ ਖੇਤਰ ਮਿਸਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜਿੱਤ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਧੀਸੰਗਤ ਸਰਵਭੋਮ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸ਼ੱਲੂਮ ਨੂੰ ਯਹੂਦਾਹ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਅਲਯਾਕੀਮ ਨੂੰ ਯਹੂਦਾਹ ਦਾ ਰਾਜਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਕਰ ਲਗਾਇਆ।” 1 ਇਤਿਹਾਸ 3:15; 2 ਰਾਜਿਆਂ 23:31–35। A. T. Jones, *Review and Herald*, March 15, 1898.

612 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਨੀਨਵੇਹ ਦੀ ਅਲਫਾ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਅੱਸੀਰੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਛੇਵਾਂ ਰਾਜ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਜੇਤੂ ਬਾਬਲ, ਮਿਸਰ ਅਤੇ ਮਾਦੀ ਦਾ ਤਿਹਰਾ ਸੰਘ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਮਹਿੰਦੇ ਵਿੱਚ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਰਮੇਗੇਦੋਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਦਾ ਹੈ। 627 ਵਿੱਚ ਨੀਨਵੇਹ ਦੀ ਓਮੇਗਾ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਤੀਸਰੇ ਹਾਏ ਦਾ ਇਸਲਾਮ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਕੰਧ ਹਟਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਿਵੇਂ ਹੈਸਕਲ ਨੇ ਫਾਰਸ ਬਾਰੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਫਾਰਸ ਦੀ ਹਾਰ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ "ਰੇਕੂ ਕੰਧ" ਹਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਰਾਜਾ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦੀ ਮਹਿੰਦੇ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨੀਨਵੇਹ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਲੜਾਈ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਨੀਨਵੇਹ ਦੀਆਂ ਦੋ ਲੜਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ, 627 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਕੁੰਜੀ ਘੁਮਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖੱਡ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾ ਆਖਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੱਸੀਰੀਆ ਅਤੇ ਤਿਹਰੇ ਸੰਘ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨੀਨਵੇਹ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਲੜਾਈ ਆਰਮੇਗੇਦੋਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਅੰਧਕਾਰ ਯੁੱਗ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨੀਨਵੇਹ ਦੀ ਲੜਾਈ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨੀਨਵੇਹ ਦੀ ਲੜਾਈ ਨਾਲ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਹਾਏ, ਅਰਥਾਤ ਪੰਜਵੇਂ ਤੁਰਹੀ ਦੇ ਤੱਥ, ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਗਵਾਨਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੰਸ਼ ਨਾਲੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਾਕਸ਼ੀ ਸਮਝਿਆ ਸੀ। ਉਰਿਆਹ ਸਮਿਥ ਉਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ:

"ਆਇਤ 1। ਅਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦੂਤ ਨੇ ਤੁਰਹੀ ਵਜਾਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਤਾਰਾ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗਦਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।"

"ਇਸ ਤੁਰਹੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਮਿਸਟਰ ਕੀਥ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਤੋਂ ਸਹਾਰਾ ਲਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਲੇਖਕ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: 'ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਭਾਗ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਇਕਸਾਰ ਸਹਿਮਤੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਜਿੰਨੀ ਪੰਜਵੀਂ ਅਤੇ ਛੇਵੀਂ ਤੁਰਹੀਆਂ, ਜਾਂ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹਾਏ, ਨੂੰ ਸਰਾਸੀਨਾਂ ਅਤੇ ਤੁਰਕਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੰਨਾ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਗਲਤ ਅਰਥ ਲਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਆਯਤਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਭਾਗ, ਸਮਾਨ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਵਰਣਨ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।' Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 495.

ਪਤਰਸ ਪਾਨਿਯੂਮ ਵਿੱਚ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੀਆਂ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਹਾਏ ਦੇ ਤੱਤ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸੰਘ ਨੇ ਇਸ ਸਮਝ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਲਾਈਨਾਂ ਦੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ 627 ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਵੱਲੋਂ ਫ਼ਾਰਸੀਆਂ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਚਾਨਕ ਹਮਲੇ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਬਾਰੇ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣਗੇ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨਗੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਹਮਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਲੁਕੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇੱਕ ਚਾਲ ਵਜੋਂ ਸਰਦੀ ਦੇ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਫ਼ਾਰਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਹੇਰਾਕਲਿਯਸ ਦੀਆਂ ਸੈਨਿਕ ਚਾਲਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਗੇ।

ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮ ਕੇਵਲ "vantage ground" ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਵਾਰ ਕਰੇਗੀ।

"ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖ਼ਤਰੇ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ; ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਣਸੁਣਿਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਰੋਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹਨ, ਇਹ ਗੱਲ ਕੇਵਲ ਤਦੋਂ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗੀ ਜਦੋਂ ਫੰਧੇ ਤੋਂ ਬਚ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਚੁੱਪਚਾਪ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਉੱਚੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਢਾਂਚੇ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕੋਣਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਸਤਾਵਾਂ ਦੁਹਰਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਅਤੇ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਲਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਵਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਵੇ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਮਨੋਰਥਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਸਕੇ। ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਇੱਛਾ

ਕੇਵਲ ਲਾਭਕਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਵੇਖਾਂਗੇ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਰੋਮਨ ਤੱਤ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਕੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨੇਗਾ, ਉਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਨਿੰਦਾ ਅਤੇ ਸਤਾਹਟ ਦਾ ਭਾਗੀ ਹੋਵੇਗਾ।" The Great Controversy, 581.

ਸਮਰਾਟ ਹੇਰਾਕਲੀਅਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ, ਪਾਪਤੰਤਰ ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਵੱਲ "ਚੁਪਚਾਪ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ" ਵਧਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਯਸਾਯਾਹ ਅਧਿਆਇ ਤੇਈਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਸੂਰ ਦੀ ਵੇਸ਼ਿਆ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਲਈ ਭੁਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੇਰਾਕਲੀਅਸ ਦਾ ਗੁਪਤ ਅਚਾਨਕ ਹਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਾਰ 1798 ਤੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਪਾਪਤੰਤਰ ਨੂੰ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਲਾਈਨ ਉੱਤੇ ਲਾਈਨ, ਪਹਿਲੀ ਹਾਏ ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਹਾਏ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਹਾਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਗਣ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨਾਲ ਵੀ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਘਾਹ ਨੂੰ, ਨਾ ਕਿਸੇ ਹਰਿਆਲੀ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਹਾਨੀ ਪਹੁੰਚਾਉਣ; ਪਰ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਣ ਨਾ, ਪਰ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਤੜਫਾਉਣ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤੜਫਾਹਟ ਬਿਛੂ ਦੀ ਤੜਫਾਹਟ ਵਰਗੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਡੰਗ ਮਾਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਮੌਤ ਨੂੰ ਲੱਭਣਗੇ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਨਾ ਮਿਲੇਗੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਮਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਨਗੇ, ਪਰ ਮੌਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਭੱਜ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 9:4-6.

ਨਿਨਵੇਹ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਕੁੰਜੀ ਘੁਮਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਜੇ ਕਿ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁੰਮਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਨਾਸ ਨੂੰ—ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੈਸਵਿਲ ਦੀਆਂ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ—"ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ" ਦੇ ਇੱਕ ਅਰਸੇ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਯੁੱਧ ਭੜਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਪਾਈ ਖੁਨੀ ਸਨਾਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਜਵੀਂ ਮੋਹਰ ਵਿੱਚ ਅੰਧਕਾਰ ਯੁਗਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉੱਤਰ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪੰਜਵੀਂ ਮੋਹਰ ਖੋਲ੍ਹੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਵੇਦੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੇਖੀਆਂ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਗਵਾਹੀ ਕਰਕੇ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਧਾਰਨ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ, ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਹੈ, ਤੂੰ ਕਦ ਤੱਕ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਂਗਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਹੂ ਦਾ ਬਦਲਾ ਨਹੀਂ ਲਵੇਂਗਾ? ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਚਿੱਟੇ ਚੋਗੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰਨ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਹਿਕਰਮੀ ਸੇਵਕ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਭਰਾ ਵੀ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਵਾਂਗ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਪੂਰੇ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 6:9-11.

ਅੰਧਕਾਰ ਯੁੱਗਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦ ਪਹਿਲਾ ਸਮੂਹ ਹਨ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਕਟ ਦੌਰਾਨ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ-ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਸੰਕਟ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁੰਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਉਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 9/11 ਤੋਂ ਤੀਸਰੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਆਗਮਨ ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਛਿੜਕਾਅ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਅੰਧਕਾਰ ਯੁੱਗਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਪਾਪਾਸੀ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕਦੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅੰਧਕਾਰ ਯੁੱਗਾਂ ਦੀ ਪੁਨਰਾਵਰਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਤਦ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਦੂਜਾ ਸਮੂਹ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਇਹੀ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਨਵੇਹ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁੰਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਉਹ ਅਵਧੀ, ਜੋ 9/11 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ, ਪੰਜਵੀਂ ਮੋਹਰ ਵਿੱਚ ਪਹਿਚਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਗੱਲਬਾਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਛੇ, ਆਯਤਾਂ NINE ਤੋਂ ELEVEN ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 9/11 ਦੁਆਰਾ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਨਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ NINE, ELEVEN ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਉਸ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ NINE, ELEVEN

ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।